

forter ere aldeles ubrugelige til at forhindre et Bombardement af Kjøbenhavn, men man overser selvstændig, at de stærke Kanoner, som der nu er Tale om, ikke vare til dengang, da de Udtalelser fremkom, hvortil man nu henviser. Dernæst gjør man opmærksom paa, at selv om disse store Kanoner virkelig ere pantserbrydende i den Grad, som det paaftaaes, kunne dog alligevel Skibe, som have et Pants af 12—24 Tommers Tykkelse, meget vel lægge sig i en saadan Afstand fra Forterne, at de kunne virksomt bombardere Kjøbenhavn, og — tilføies der — der findes nu i Europa udenfor Danmark 28 Pantserskibe med en saadan Pantsertykkelse, og endvidere 10, som ere under Bygning, men snart blive færdige. Man skulde virkelig tro, at det ærede Mindretal havde tænkt sig en saadan Situation, som, at hele Europa for at holde en lille Døvelse med sine Flaader vilde sende dem herop, lægge sig her udenfor, og bombardere Kjøbenhavn. Jeg vil godt erkjende, at vi aldrig, kan jeg vel sige, ere blevne meget vel behandlede af Europa, men en saadan Situation turde dog vel være utenkkelig, saa den kan vi se bort fra. Det Afgjørende ved Sagen er dog til Syvende og Sidst det, at, naar disse forlangte 6 Kanoner blive opstillede paa Mellemfortet, Strickers Batteri og Kalbrønderibatteriet, ville de naturligtvis ikke kunne hindre, at enkelte Bomber blive fastede ind i Kjøbenhavn, men de ville kunne gjøre Opholdet for en sjendtlig Flaade, sjendtlige Pantserskibe, i Kongedybet og for en stor Del i alt Fald ogsaa i Hollænderdybet i høi Grad farligt, og de ville derigjennem yde os et rimeligt og sandsynligt Haab om, at vi ved deres Hjælp ville kunne forhindre et virksomt Bombardement af Kjøbenhavn. Man maa tillige — og det er en Bemærkning, som ogsaa maa gjøres gjældende — lægge Mærke til, at Pantserskibe er meget dyre Gjenstande. En Magt sender ikke sin Flaade af Pantserskibe hen for at angribe et eller andet Sted, naar den ikke enten er nødt dertil, fordi den skal forsvare sig, eller, hvad der vilde kunne være Tale om her, er nogenlunde sikker paa, at den uden alt for stor Fare for disse meget værdifulde Gjenstande kan opnaa sit Formaal. Derfor vil den bedst mulige Udvikling af det Spørsvor, vi nu engang have, allerede kunne have den Virkning, at den kan gjøre en mulig Fjende betænelig ved at komme herop og forsøge paa ved et Bombardement af Kjøbenhavn at tvinge os til at gaa ind paa de Fordringer, han vil stille. Men hertil kommer

endelig, at Forterne jo dog ikke, selv om de blive beskyttede med disse kraftige Kanoner, ere tænkte at skulle være alene om at forsvare Kjøbenhavn; vi have jo ogsaa en Flaade, og vi ere fuldt overbeviste om, at den ogsaa i den Henseende vil kunne gjøre stor og god Nytte. Det Mindretal, jeg nærmest er Drøjsører for, lægger ligesaa vel som det ærede Mindretal, hvorfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) er Drøjsører, stor Vægt paa en kraftig, tidsvarende Udvikling af det flydende Forsvar. (Th. Nielsen: Det gjør han ikke!). Det sagde han i alt Fald; men vi itaa i saa Henseende forskjellig fra ham, som vi ere villige til at bevilge Penge hertil. Hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds idag har uvilket om disse Kanoners pantserbrydende Evne, om deres Standsfærdighed, skal jeg ganske lade ligge, thi det er, efter min Overbevisning, i høieste Grad irrelevant. (Th. Nielsen: Hvorfor?). Der er et æret Medlem her foran (Th. Nielsen), som holder meget af at afbryde mig. Jeg skal svare ham paa hans Spørgsmaal, hvorfor jeg finder, at det, som det ærede Medlem udtalte, er irrelevant. Det er, fordi hele hans Udvikling bedst viste, hvad han isvrigt selv endte med at sige, at han i høi Grad trænger til at sætte sig nærmere ind i de Oplysninger, som ere os forelagte. Derfor er det irrelevant. Det Mindretal, hvortil jeg hører, vil bevilge disse store Kanoner, fordi vi tro, at der derigjennem ydes noget Kraftigt og noget Godt for Landets Forsvar. Vi ville ikke bevilge dem, fordi vi have nogen Bagtænke om, at det høie Thing, gennem Bevillingen af disse Kanoner, skulde føres ind i Konsekventer ud over, hvad det høie Thing selv vil. Vi stille ingen Fordringer om og have ingen Rante om, at, fordi man nu iaar bevilger de forlangte store Kanoner, skulde man senere bevilge nye Spørsvor. Vi have selvfølgelig den samme Anskuelse som før, at det Bedste er det Bedste, og kan Landet engang faae Raad til at anvende de ganske vist betydelige Summer, som nye Forter ville nødvendiggjøre, ville vi være med til at bevilge dem. Men vor Hovedbetragtning i dette Punkt er følgende: Vi ere kun et lille Land, og vi vide Alle, at det for os er umuligt i Længden at kunne forsvare os, hvis vi angribes af en stor Magt, men vi kunne stille os saaledes, at vi ikke nødvendiggjøre maa falde for det første Angreb, og derfor er det ogsaa vor Pligt at gjøre det. Saaledes som Landets Hovedstad nu er situeret ligeoverfor et